

for hans gode og useilbare Ret, og som jeg troer man ikke skal nægte noget enkelt Medlem, der føler det hele betydningsfulde Ansvar af at skulle være Meddeeltager i den lovgivende Magt. Jeg troer, som sagt, ikke, at man i denne Henseende skal udelukke Nogen fra at kunne gjøre Brug af den ham tilkommende Ret. Jeg skal endnu ogsaa kun gjøre opmærksom paa, at det i England, og, saavidt mig bekendt, ogsaa i Frankrig, men navnlig i England, hvor enhver Sag undergaaer tre Løsninger, er antaget som Regel, som Princip, at en Sag ved tredje Løsning kan fuldstændig discuteres og forhandles, og det forekommer mig at ligge saaledes i Sagens Natur, at jeg ikke skjønner rettere, end at man virkelig gjør et Brud paa, hvad der i Almindelighed gjælder som parlamentarisk Forfærd. Det er derfor, at jeg, uagtet jeg, som sagt, gjerne ville have sluttet mig til de øvrige Medlemmer af Udvalget, naar jeg havde troet, at det kunde fyldestgjøre, hvad jeg erkjender for Enhvers Ret, og hvad der kunde være en Trang for mange samvittighedsfulde Mænd, — det er derfor, at jeg efter den Maade, hvorpaa jeg opfattede Sagen, har troet at skylde baade det ærede Thing og mig selv, at vedblive den Anskuelse, jeg har udtalt, og som jeg ligeledes skal tillade mig at anbefale til den næste Døveelse.

Besvarelse: Jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af de stillede Forslag til Forandringer i Landstingets Forretningsorden, idet jeg med Hensyn til § 7 skal tiltræde det, saameget mere som jeg kun antager det for at være Fortolkning af eller en yderligere Forklaring af § 7, som i Grunden allerede ligger i Forretningsordenen, naar man sammenligner denne Paragraph med § 26. Der staar i § 7: „Paa ethvert Trin af en Sags Behandling kan et Udvalg nedsættes eller Sagen henvises til Prøvelse af det allerede nedsatte Udvalg;“ og i § 26 staar, at „saavel Regjeringsforslag som Forslag af Thingets Medlemmer kunne paa ethvert Trin af Behandlingen tages tilbage.“ Altsaa forekommer det mig, at i samme Betydning, hvori det er klart at Ordene „Trin“ og „Behandling“ maa forståes i § 26, maa det ogsaa forståes i § 7, og jeg troer derfor, at det egentlig kun er en Ty-

deliggjørelse af § 7. Med Hensyn til det til § 13 stillede Forslag, da maa jeg dertil bemærke, at jeg ikke kan være enig i, at en saadan Bestemmelse optages i Regulativet, idet det forekommer mig, at Principet for de 3 forskellige Behandlinger af et Lovforslag derved forsvinder. Det forekommer mig ikke, at den Grundse for de 3 Behandlinger af et Lovforslag kan bestaae med det Forslag, som her er gjort. Det er blevet sagt, just ikke om dette ærede Things Forhandlinger, at denne Maade at behandle et Lovforslag paa er i Grunden ikke Andet end, at ved den første Behandling kommer Principet og Endringsforslagene under Discussion, ved anden Behandling kommer Endringsforslagene og Principet og ved den tredje Behandling, forsaavidt det til § 15 stillede Endringsforslag gaaer igjennem, kommer man altsaa til at behandle baade Principet og Paragrapherne. Det forekommer mig at være en aldeles urigtig Maade at opfatte den hele Tanke, der ligger til Grund for et Lovudkastets Behandling i 3 forskellige Stadier. Jeg kan ikke see, hvor Grænsen bliver imellem den første og anden Behandling; naar baade Paragrapherne og Endringsforslagene kunne behandles ved den første Behandling og ogsaa kunne behandles ved den anden Behandling, og den eneste Forskjel, der skulde være, er, at ved den første behandles de kort og ved den anden behandles de vidtløftigt, saa seer jeg dog ikke, at der er nogen Principforskjel derimellem. Det er den samme Behandling, kun at det bliver noget vanskeligt for hvert enkelt Medlem at udfinde, hvorvidt han maa udvikle sig om det Endringsforslag, som han troer, at det er nødvendigt for ham at stille. — Med Hensyn til det Tillæg, der er foreslaaet at skulle gjøres ved § 15, skal jeg blot forudskikke den Bemærkning, at jeg ikke efterkom den Opfordring, der tidligere var stillet til mig af et æret Medlem, om at andrage paa hos Regulativcomiteen, at tage Fortolkningen af § 15 under Døveelse, og at Grunden dertil var den samme, som der endnu eksisterer for mig til ikke at kunne bifalde dette Tillæg, nemlig den, at jeg finder Tillægget unødvendigt, og at § 15 for mig er aldeles klar og tydelig og ikke trænger til nogen Fortolkning, idet jeg rigtignok ikke gaaer